

“ใช้เฉพาะในราชการ ไม่เป็นสิ่งที่เปิดเผย”

บันทึก

เรื่อง การตีความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้มีหนังสือที่ ๓๑๙๘ กม.๔/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๐๑ ความว่า กระทรวงเกษตรได้มีปัญหาลงเกี่ยวกับการตีความพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖ ว่า ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ขององค์การสะพานปลานั้น องค์การสะพานปลาที่มีอำนาจดำเนินการเฉพาะที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งบัญญัติว่า

เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว ให้องค์การสะพานปลาที่มีอำนาจรวมถึง

(๑) สร้าง ซื้อ จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่า ถูกรรมสิทธิ์ หรือครอบครองซึ่งทรัพย์สินต่าง ๆ

(๒) กู้ยืมเงินหรือยืมสิ่งของ ให้กู้ยืมเงินหรือให้ยืมสิ่งของเพียงเท่านี้ หรือองค์การสะพานปลาที่มีอำนาจกระทำการใดกรรมอย่างอื่นได้ด้วย เช่น การเช่าซื้อ การค้าประกัน และเข้าถือหุ้นบริษัทจำกัด เป็นต้น และได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาดังกล่าวเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

๑. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้บัญญัติถึงวัตถุประสงค์ขององค์การสะพานปลา และอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

(๑) จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมประมง

(๒) จัดดำเนินการหรือควบคุม และอำนวยความสะดวกซึ่งกิจการแพปลา การขนส่งและกิจการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา

(๓) จัดส่งเสริมฐานสวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง

(๔) จัดส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง

เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว ให้องค์การสะพานปลาที่มีอำนาจรวมถึง

(๑) สร้าง ชื่อ จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่า ถิ่นกรรมสิทธิ์ หรือครอบครองซึ่งทรัพย์สินต่าง ๆ

(๒) กู้ยืมเงินหรือยืมสิ่งของ ให้กู้ยืมเงินหรือให้ยืมสิ่งของ

๒. เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๕ แล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าการสะพานปลาในฐานะที่เป็นนิติบุคคลย่อมมีสิทธิและหน้าที่ที่จะกระทำการใด ๆ ก็ได้ภายในขอบเขตวัตถุประสงค์ขององค์การ แต่วิธีที่จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์นั้น องค์การสะพานปลาย่อมมีอำนาจกระทำการตามมาตรา ๕ วรรคท้าย (๑) และ (๒) ได้ด้วย และจะทำได้แค่ไหนเพียงใดก็ย่อมสุดแล้วแต่ข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป เช่น การเช่าซื้อ ถิ่นหุ้น ถ้าเป็นไปเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ก็ย่อมกระทำได้ เพราะการเช่าซื้อเป็นการจัดหาทรัพย์สิน และการถือหุ้นเป็นการถือกรรมสิทธิ์ทรัพย์สิน ส่วนการค้าประกันนั้น ถ้าเป็นการกระทำภายในขอบเขตของวัตถุประสงค์ก็ย่อมกระทำได้ เพราะองค์การสะพานปลามีสิทธิและหน้าที่ที่จะกระทำการใด ๆ ก็ได้ภายในขอบเขตวัตถุประสงค์ขององค์การ

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๐๑